

KOMMUNSTYRELSEN
SKOLROTELN

DNR: 001-964/2009
DATUM: 2009-05-07

STOCKHOLMS STAD
UTBILDNINGSNÄMNDEN

Till berörd remissinstans

2009 -05- 07
Dnr 09-400/1522

ANGÅENDE REMISSEN OM REMISS AV YRKESDANSARUTREDNINGENS BETÄNKANDE TA KLASS (SOU 2009:27)

Detta gäller remissvar på "Remiss av Yrkesdansarutredningens
betänkande Ta klass (SOU 2009:27)"
Dnr: 001-964/2009

Remisstiden sträcker sig till den 18 juni 2009, vilket vi ber er respektera. Om
det av några skäl inte är möjligt för er att inkomma med svar inom utsatt tid
måste en kontakt tas med den för ärendet ansvariga personen på roteln.

Ansvarig handläggare/borgarrådssekreterare på Skolroteln är Åsa Härkegård,
tfn 08-50829162.

Remissvar skickas till:

- Skolroteln i **digital form (word/excel)**. Ange KS:s diarienummer som namn
på ärenderubrik. Ex: KS 314-331-2004
- KF/KS kansli i **pappersform**.

Adresserna är följande:

Rotelns e-post: RIV-remissvar (GroupWise) eller
RIV-remissvar@stadshuset.stockholm.se

KF/KS kansli, Stadshuset, 105 35 STOCKHOLM

Med vänliga hälsningar

Skolroteln

Remitteringsmapp

Ärende: Remiss av Yrkesdansarutredningens betänkande Ta klass (SOU 2009:27)

Inkom till KF/KS kansli den 5 maj 2009

Behandling i övrigt:

För yttrande senast: 18 juni 2009

Stadsdelsnämnderna

Utbildningsnämnden
Kulturnämnden

Facknämnderna

Övriga

SLK

REGERINGSKANSLIET

Remiss

2009-04-29

U2009/1736/G

Utbildningsdepartementet

STOCKHOLMS STAD	
Kommunstyrelsen	
KF/KS Kansli	
Ink.	2009-05-05
Dnr:	001-964/2009
Till:	2009

Betänkandet Ta klass (SOU 2009:27)

Härmed remitteras Yrkesdansarutredningens betänkande Ta klass (SOU 2009:27).

Remissinstanser:

1. Riksdagens ombudsmän (JO)
2. Kammarrätten i Stockholm
3. Barnombudsmannen
4. Ekonomistyrningsverket
5. Arbetsgivarverket
6. Länsstyrelsen i Norrbottens län
7. Statskontoret
8. Statens skolverk
9. Statens skolinspektion
10. Skolväsendets överklagandenämnd
11. Utredningen om bildandet av myndigheten för yrkeshögskolan (U 2008:12)
12. Högskoleverket
13. Lunds universitet
14. Göteborgs universitet
15. Umeå universitet
16. Kungl. Tekniska högskolan
17. Luleå tekniska universitet
18. Örebro universitet
19. Danshögskolan
20. Operahögskolan i Stockholm
21. Centrala studiestödsnämnden
22. Konkurrensverket
23. Regelrådet (N 2008:05)
24. Diskrimineringsombudsmannen
25. Ungdomsstyrelsen
26. Arbetsförmedlingen

27. Arbetsmiljöverket
28. Statens kulturråd
29. Konstnärsnämnden
30. Riksteatern
31. Kungl. Operan aktiebolag
32. Bjuvs kommun
33. Dals-Eds kommun
34. Gislaveds kommun
35. Göteborgs kommun
36. Hallstahammars kommun
37. Ludvika kommun
38. Malmö kommun
39. Nacka kommun
40. Pajala kommun
41. Piteå kommun
42. Skövde kommun
43. Stockholms kommun
44. Trelleborgs kommun
45. Trosa kommun
46. Uppsala kommun
47. Varbergs kommun
48. Visby kommun
49. Västerås kommun
50. Östersunds kommun
51. Örnköldsviks kommun
52. Jämtlands läns landsting
53. Kronobergs läns landsting
54. Västra Götalands läns landsting
55. Atalante
56. Balettakademien
57. Carina Ari Stiftelsen
58. Cullbergbaletten
59. Danscentrum
60. Dansens hus
61. Dansnät Sverige
62. Dansstationen
63. Friskolornas Riksförbund
64. Föräldraföreningen KSB
65. Göteborgsoperan
66. Kulturskolan i Malmö
67. Kungliga Svenska Balettskolan
68. Landsorganisationen i Sverige (LO)
69. Lärarförbundet
70. Lärarnas Riksförbund
71. Norrdans
72. NorrlandsOperan
73. Regionteater väst
74. Skånes dansteater

75. Stiftelsen Moderna Dansteatern
76. Svensk Danskommitté
77. Svensk Scenkonst
78. Svenska Balettskolan Göteborg
79. Svenska Balettskolan Malmö
80. Svenska Balettskolan Piteå
81. Svenskt Näringsliv
82. Sveriges elevråd – SVEA
83. Sveriges Elevråds Centralorganisation (SECO)
84. Sveriges Kommuner och Landsting
85. Sveriges Musik- och Kulturskoleråd (SMOK)
86. Sveriges Skolledarförbund
87. Teaterförbundet
88. Unga danskompaniet

Remissvaren i 3 exemplar (1 original) ska vara inkomna till Utbildningsdepartementet senast den 1 september 2009.

Remissvaren bör även översändas i elektronisk form till registrator@education.ministry.se med hänvisning till diarienummer.

I remissen ligger att regeringen vill ha synpunkter på förslagen eller materialet i betänkandet.

Myndigheter under regeringen är skyldiga att svara på remissen. En myndighet avgör dock på eget ansvar om den har några synpunkter att redovisa i ett svar. Om myndigheten inte har några synpunkter, räcker det att svaret ger besked om detta.

För andra remissinstanser innebär remissen en inbjudan att lämna synpunkter.

Råd om hur remissyttranden utformas finns i Statsrådsberedningens publikation om att svara på remisser. Publikationen kan beställas från Regeringskansliet, Information Rosenbad, 103 33 Stockholm eller hämtas från nätet: www.regeringen.se.

Claes Mårtensson

Rättschef

Kopia till
Fritzes kundservice, 106 47 Stockholm
Riksdagens utredningstjänst

Ta klass

Betänkande av Yrkesdansarutredningen

Stockholm 2009

STATENS OFFENTLIGA
UTREDNINGAR

SOU 2009:27

SOU och Ds kan köpas från Fritzes kundtjänst. För remissutsändningar av SOU och Ds svarar Fritzes Offentliga Publikationer på uppdrag av Regeringskansliets förvaltningsavdelning.

Beställningsadress:
Fritzes kundtjänst
106 47 Stockholm
Orderfax: 08-690 91 91
Ordertel: 08-690 91 90
E-post: order.fritzes@nj.se
Internet: www.fritzes.se

Svara på remiss. Hur och varför. Statsrådsberedningen, 2003.
– En liten broschyr som underlättar arbetet för den som ska svara på remiss.
Broschyren är gratis och kan laddas ner eller beställas på
<http://www.regeringen.se/remiss>

Textbearbetning och layout har utförts av Sara Rooth,
Regeringskansliet, FA/kommittéservice

Omslagsfoto: Per Byström

Tryckt av Edita Sverige AB
Stockholm 2009

ISBN 978-91-38-23169-2
ISSN 0375-250X

Till Statsrådet och chefen för Utbildningsdepartementet

Regeringen bemyndigade den 3 april 2008 statsrådet och chefen för Utbildningsdepartementet att utse en särskild utredare med uppdrag att utreda förutsättningarna för att en svensk yrkesdansarutbildning med inriktning på klassisk dans, som håller hög internationell klass och leder till anställningsbarhet, ska kunna bedrivas (dir. 2008:32). Uppdraget skulle redovisas den 15 december 2008. Den 6 november 2008 förlängde regeringen genom tilläggsdirektiv (dir. 2008:135) utredningstiden till den 16 mars 2009.

Före detta departementsrådet Anders Franzén förordnades att från och med den 27 mars 2008 vara särskild utredare. Kanslirådet Per Byström förordnades att från och med den 14 april 2008 vara sekreterare i utredningen. Departementssekreteraren Sofia Magnusson förordnades som sekreterare från och med den 27 maj 2008. Hennes anställning upphörde den 1 december 2008. Den 20 oktober 2008 förordnades fil.kand. Helena Nybom och den 15 december 2008 hovrättsassessor Fredrik Forssman att vara sekreterare i utredningen. Utredningens assistent har varit Sara Rooth.

Regeringen förordnade från och med den 16 juni 2008 följande experter i utredningen: kanslirådet Birgit Gunnarsson, Kulturredpartementet samt kanslirådet Mikael Hellstadius och ämnesrådet Gudrun Wirmark, Utbildningsdepartementet. Den 21 januari 2009 entledigades Gudrun Wirmark från sitt uppdrag i utredningen. Samma dag förordnades kanslirådet Malin Mendes, Utbildningsdepartementet, som expert i utredningen.

En referensgrupp har knutits till utredningen. En förteckning över deltagarna i referensgruppen redovisas i bilaga 3.

Utredningen (U 2008:02) har antagit namnet Yrkesdansarutredningen.

Härmed överlämnar jag betänkandet *Ta klass*. Uppdraget är därmed slutfört.

Stockholm i mars 2009

Anders Franzén

/Per Byström,
Helena Nybom
Fredrik Forssman

Innehåll

Sammanfattning	11
Författningsförslag	17
1 Arbetets uppläggning och genomförande	29
1.1 Arbetssätt	29
1.2 Betänkandets struktur	30
1.3 Ordförklaringar.....	31
2 Yrkesdansarutbildningen i Sverige.....	33
2.1 Från balettelevskola till grundskola och gymnasium.....	33
2.1.1 Bakgrund.....	33
2.1.2 Dansarutredningen 1973	35
2.1.3 Regeringens proposition 1978 – försöksverksamhet inleds.....	39
2.1.4 Fortsatt försöksverksamhet under 1990-talet	40
2.1.5 Konstnärlig utvärdering av Svenska balettskolan i Stockholm	41
2.1.6 Skolverkets utvärdering 1997.....	42
2.1.7 Försöksverksamheten blir permanent.....	44
2.2 Nuvarande förhållanden	45
2.2.1 Den formella regleringen av dansarutbildningen.....	45
2.2.2 Finansiering, elevantal och organisation	58
2.3 Debatten om dansarutbildningen	62
2.3.1 Inledning	62
2.3.2 Huvudmannaskapet	63

2.3.3	Målet för utbildningen – amatörer eller elit	65
2.3.4	Organisationen av utbildningen	68
2.3.5	Utbildningens innehåll	71
2.3.6	Kvaliteten på utbildningen	73
2.3.7	Lärarna och eleverna – pedagogiken och lärstilen	75
2.3.8	Arbetslivsförankringen	79
2.3.9	Rekrytering och boende	80
2.4	Analys av regelverket	81
2.4.1	Den förberedande dansutbildningen i grundskolan	81
2.4.2	Gymnasieskolan	86
2.4.3	Lärarna	89
2.4.4	Finansiering och kontinuitet	89
3	Yrkesdansarutbildning i andra länder – några iakttagelser	91
3.1	Inledning	91
3.2	Rekrytering, outreach, auditions, m.m.	92
3.3	Antagning och uppdansning	93
3.4	En sammanhållen intensiv utbildning	94
3.5	Arbetslivsanknytning	94
3.6	Examen	95
3.7	Lärarna	95
3.8	Omhändertagandet av elever – internat	96
4	Arbetsmarknaden för yrkesdansare	97
4.1	Dansarnas arbetsmarknad	97
4.1.1	Inledning och utgångspunkter	97
4.1.2	I generella termer	98
4.1.3	I siffror	99
4.2	Anställd eller frilans	101
4.2.1	Institutioner	101
4.2.2	Fria grupper	102
4.2.3	Dansalliansen	103

4.3	Unga dansares möjligheter	103
4.3.1	Ungdomskompani	103
4.3.2	Kungliga Svenska balettskolans statistik	104
4.4	Sammanfattning	105
5	Sambanden med kulturpolitiken	107
5.1	Inledning	107
5.2	Behovet av yrkesdansare	107
5.3	Kulturpropositionen 1996	108
5.4	Den klassiska balettraditionen	109
5.5	Handlingsprogram för den professionella dansen	110
5.6	Kulturutredningen	111
5.7	Operans uppdrag och yrkesdansarna	112
5.8	Stipendier	112
5.9	Ungdomskompanier	114
6	Utgångspunkten: Dansen i centrum	115
6.1	Ansats	115
6.2	En svensk dansarutbildning	116
6.3	Klassisk, modern och samtida dans	117
6.4	En sammanhållen utbildning	119
6.5	Yrkesdansarutbildning – utbildning för ett fåtal	120
6.6	Dansarutbildning utanför skolan	122
6.7	Elitutbildning förutsätter urval	124
6.8	Hela landet som bas	126
6.9	Arbetsplatsförlagt lärande	127
6.10	Pedagogik, didaktik och utbildningens innehåll	129

6.11	Sammanfattning.....	130
7	Organisationen	133
7.1	En särskild huvudman.....	133
7.1.1	Formen för huvudmannaskapet.....	133
7.1.2	En statlig myndighet.....	134
7.2	Myndighetens organisation	137
7.2.1	Den övergripande organisationen.....	137
7.2.2	Myndighetens namn	139
7.2.3	Myndighetens ledning och uppgifter.....	139
7.3	En utbildning inom det offentliga skolväsendet	140
7.4	Tillsyn och kvalitetskontroll.....	141
8	Utbildningens uppläggning och omfattning	145
8.1	En sammanhållen utbildning	145
8.1.1	Inledning.....	145
8.1.2	Klassiskt och modernt	146
8.1.3	Den formella regleringen.....	147
8.1.4	En nationell syllabus	148
8.1.5	Omfattning.....	149
8.1.6	Ett fjärde år.....	150
8.2	Examen.....	150
8.3	Urval och antagning	151
8.3.1	Målen för utbildningen.....	151
8.3.2	Utgångspunkter	152
8.3.3	Behörighet	153
8.3.4	Urvalsinstrument och antagning.....	155
8.4	Arbetslivsanknytning	160
8.4.1	Närheten till yrket	160
8.4.2	Formaliserat samarbete.....	161
8.4.3	Det tredje året förlagt till danskompani	162
8.5	Studierådgivning och elevvård	164
8.5.1	Studierådgivning.....	164
8.5.2	Elevvård	165

9	Lärarförsörjning.....	167
9.1	Utgångspunkter	167
9.2	Bakgrund	168
9.2.1	Personalsammansättningen vid balettskolorna.....	168
9.2.2	Kompetens och behörighet.....	168
9.3	Förslag	172
9.3.1	Krav på kompetens	172
9.3.2	Förnyelse och kontinuitet.....	173
9.3.3	Ett arbetsår anpassat till dansen.....	173
9.3.4	Möjlighet att träffa avtal med kommunerna	174
10	Dimensionering och rekrytering.....	175
10.1	Dimensionering.....	175
10.1.1	Bakgrund	175
10.1.2	Förslag.....	176
10.2	Ett elevhem.....	177
10.2.1	Bakgrund	177
10.2.2	Förslag.....	180
10.2.3	Kostnadsberäkning.....	182
10.3	Godkännande av och stöd till dansskolor	184
10.4	Uppsökande verksamhet	186
10.5	Varumärket och marknadsföringen	187
10.5.1	Varumärket Kungliga Svenska balettskolan.....	187
10.5.2	Marknadsföringen.....	188
10.6	Studiefinansiering.....	190
10.6.1	Inledning	190
10.6.2	Nuvarande reglering och konsekvenser för danseleverna	190
10.6.3	Förslag.....	192
11	Kostnader och finansiering.....	195
11.1	Nuvarande förhållanden	195
11.2	Kostnader	196

11.3 Finansiering	201
12 Författningskommentar	205
12.1 Skollagen	205
12.2 Förslag till lag (2009:xxx) om yrkesdansarutbildning	206
Källförteckning	213
Bilaga 1 Kommittédirektiv.....	221
Bilaga 2 Tilläggsdirektiv.....	231
Bilaga 3 Referensgrupp	233
Bilaga 4 Utländska yrkesdansarutbildningar – gemensamma drag och skillnader.....	235

Sammanfattning

Enligt direktiven omfattar uppdraget att utreda förutsättningarna för *"en svensk yrkesdansarutbildning med inriktning på klassisk dans"*. Utbildningen ska ha sådan kvalitet att eleverna blir anställningsbara i Sverige och internationellt. Utredningen ska belysa om utbildningen håller samma nivå som motsvarande utbildning i andra länder. Om så inte är fallet ska utredningen belysa om resurstilldelningen är tillräcklig eller om eventuella brister har andra orsaker.

Betänkandet inleds med en beskrivning av nu rådande förhållanden och gällande bestämmelser. I tre avsnitt redovisas dels debatten om den svenska dansarutbildningen och synpunkter som framförts direkt till utredningen vid en rad möten och överläggningar, dels de möjligheter och begränsningar som gällande reglering av den kommunala grundskolan och gymnasieskolan skapar för utbildningen inom dansområdet, dels också hur motsvarande utbildning organiserats vid ett antal skolor i andra länder. Sammantagna ger dessa beskrivningar en tydlig bild av bristerna i den svenska utbildningen till yrkesdansare inom klassisk och modern dans, samtidigt som de ger vägledning när det gäller att finna lösningar.

Till bakgrunds- och problembeskrivningen fogas en redovisning dels av arbetsmarknaden för yrkesdansare, dels av sambanden mellan dansarutbildningen och kulturpolitiken.

Inte minst de internationella jämförelserna leder till slutsatsen att dansarutbildningen måste vara en elitutbildning för att bli konkurrenskraftig internationellt. Det innebär, att den gängse principen i svensk skola, att den som antagits till en yrkesutbildning också ska ges stöd att efter sina förutsättningar fullfölja den, inte är rimlig att tillämpa. Endast de elever som vid vissa givna åldrar nått en på förhand angiven färdighetsnivå bör få fortsätta utbildningen. Det måste stå helt klart för både föräldrar och elever, att denna

utbildning endast vänder sig till dem, som har som mål att verka som yrkesdansare på internationell elitnivå.

Detta principiella ställningstagande är vägledande för övriga förslag och bedömningar i betänkandet. Är man inte beredd att godta ett sådant synsätt, återstår alternativet att inte bedriva någon yrkesdansarutbildning i Sverige. I stället kan man köpa utbildningsplatser vid någon eller några ledande institutioner i andra länder för det fåtal svenska ungdomar, som både har intresse av och förutsättningar för att dansa balett på elitnivå. Behovet av dansare inom detta område i Sverige skulle dessutom såväl kvantitativt som kvalitativt kunna tillgodoses genom rekrytering från andra länder. De utbildnings- och kulturpolitiska förlusterna av att avveckla utbildningen i Sverige skulle dock vara kännbara. Utredningen har utgått ifrån att tidigare riksdagsbeslut om att Sverige i huvudsak ska vara självförsörjande på dansare fortfarande ska gälla.

Utredningen har kunnat identifiera några faktorer som i hög grad bidrar till den bristande kvalitén på den svenska dansarutbildningen.

- Dansarutbildningen inordnades 1981 i grundskolan och gymnasieskolan varvid begränsad hänsyn togs till utbildningens särart. De lösningar som valdes var kompromisser på skolans villkor.
- Med 1981 års reform följde ett kommunalt huvudmannaskap, kommunala prioriteringar och därmed stora skillnader mellan utbildningsorterna och anpassning till den kommunala skolenhet där verksamheten bedrivs.
- Resursbrist i förening med skollagens reglering bl.a. av lärartjänster har återverkat negativt på undervisningens kvalitet.

De lösningar som föreslås bygger på tanken att dansarutbildningen ska skiljas ut från grundskolan och gymnasieskolan samt att staten tar över huvudmannaskapet. *Dansarskolan* föreslås bli en ny skolform i det offentliga skolväsendet, som i sin helhet finansieras av staten. Den ska utgöra ett vertikalt integrerat alternativ till grundskolans årskurser 4–9 och gymnasieskolan.

Elever på grundskolenivå ska fullgöra sin skolplikt i dansarskolan och ska väsentligen följa samma kursplaner som gäller i grundskolan. De avvikelser som redan i dag gäller för den förberedande dansutbildningen föreslås bli överförda till dansarskolan. Därutöver föreslås bl.a. att skolåret ska kunna förlängas till högst

240 dagar och att lärarna i dans inte ska omfattas av skollagens föreskrifter om lärare.

Den nya myndighet som ska ansvara för den förberedande dansarutbildningen och yrkesdansarutbildningen föreslås, för att skapa utrymme för undervisning i dans, heta Dansarskolan. Undervisningen avses dock bedrivas under namnet Kungliga Svenska balettskolan.

Yrkesdansarutbildningen på gymnasial nivå ska fokusera på dansen, men alla elever som fullföljer utbildningen ska – liksom i dag – få en teoretisk grund som ger grundläggande högskolebehörighet och möjlighet att läsa motsvarigheten till ett utökat program. De ska få examen från Dansarskolan och förutsätts – mot bakgrund av högskolans uppdrag att validera reell kompetens – bli likabehandlade vid ansökan till högskolan. Även här avses skolåret kunna förlängas och lärarna i dans kunna anställas efter en fri meritvärdering och för viss tid.

Den allmänna värdegrunden i läroplanerna ska gälla även för dansarskolan. Man måste emellertid beakta, att utbildningsmålet och därmed utbildningens innehåll är hårt styrt av en internationell standard. I detta avseende skiljer den sig emellertid inte från en del andra yrkesutbildningar. Även om utbildningen med nödvändighet ofta har mästare/lärling-karaktär, måste respekten för elevens integritet och rättigheter upprätthållas.

Utbildningen vid dansarskolan ska utformas med syfte att utbilda dansare för den klassiska balettrepertoaren och dansare inom modern dans. Eleverna förutses bli verksamma såväl inom de offentliga institutionerna som utanför dessa, i kompanier och fristående grupper, som arbetar med dansen som konstform. Genom utbildningen ska deltagarna få en god grund för fortsatt utveckling också inom andra sceniska dansformer. Utbildningen ska emellertid inte utformas eller dimensioneras med utgångspunkt i behoven av dansare inom t.ex. musikalerna, operetter och populärmusik. Fokus ska ligga på den klassiska baletten och på modern dans, som har den klassiska tekniken som en väsentlig grund. Utbildningen bör således omfatta såväl klassisk balett som modern dans. Båda inriktningarna ska ha samma vikt utan över- eller underordning. Elevernas förutsättningar, intresse och egna val ska avgöra fördelningen mellan dansformerna av successivt ökande delar av utbildningstiden.

Syftet med utbildningen på grundskolenivå ska vara att erbjuda eleverna utbildning och träning för att grundlägga och utveckla fär-

digheter som behövs för att efter ytterligare utbildning kunna dansa klassisk balett samt modern dans på professionell nivå. Målet med den förberedande dansutbildningen är att de elever som fullföljer utbildningen ska vara rustade att fortsätta sin dansarutbildning på avancerad yrkesnivå.

Utbildningen på gymnasial nivå har som syfte att erbjuda eleverna en yrkesutbildning i klassisk balett och modern dans. Målet för yrkesdansarutbildningen är att den elev som fullföljer utbildningen ska kunna uppvisa färdigheter inom klassisk balett eller modern dans, som gör att eleven står sig i internationell konkurrens och är anställningsbar.

Inom yrkesutbildningen betonas ofta betydelsen av att tillägna sig yrkeskunnande på en arbetsplats. För dansarutbildningens del innebär detta, att ett nära samarbete med ett eller helst flera danskompanier, som ger eleverna tillfälle att träna och dansa med yrkesverksamma dansare, i hög grad skulle främja progressionen i elevernas yrkeskunnande. Ansvar för att en svensk yrkesdansarutbildning blir internationellt konkurrenskraftig delas därför av danskompanierna, som måste erbjuda möjligheter till arbetsplatsförlagt lärande för eleverna i dansarskolan. Förslag förs fram om att elever, som är tillräckligt kvalificerade, ska kunna genomföra huvuddelen av den sista årskursen vid Kungliga baletten, vid Cullbergbaletten eller andra ensembler som är intresserade av att medverka.

Mot bakgrund av den begränsade arbetsmarknaden för yrkesdansare inom klassisk och modern dans samt möjligheterna att fylla klasserna med kvalificerade elever föreslås antalet utbildningsplatser på gymnasial nivå minskas från 90 till 66. Antalet utbildningsplatser på grundskolenivå i Stockholm, Göteborg och Piteå föreslås vara oförändrat 280. Avvecklingen av utbildningen i Malmö fullföljs.

Frågorna om behörighet, urval och antagning är centrala för en elitutbildning, men också kontroversiella i den svenska traditionen. Förslagen innebär att elevens lämplighet och färdigheter ska vara utslagsgivande vid urval mellan sökande. Urval väsentligen grundat på uppdansning inför jury ska ske inför antagning till årskurserna 4 och 7 samt vid övergång till yrkesdansarutbildningen på gymnasial nivå. Den föreslagna modellen förutsätter fortlöpande information och återkoppling till elever och föräldrar samt en väl fungerande studierådgivning. Också betydelsen av övriga delar av elevvården betonas, inte minst inom de fysiologiska och medicinska områdena.

Med tanke på de mycket stora krav som utbildningen ställer på eleverna är det väsentligt att kunna rekrytera de barn och ungdomar som har förutsättningar och intresse att utbilda sig till yrkesdansare. Förslag förs fram om uppsökande verksamhet. Ett system för godkännande av och stöd till kommunala och enskilda dansskolor runt om i landet för barn på mellanstadiet föreslås. För att förbättra de sociala villkoren för elever som inte kan bo på hemorten, föreslås att ett elevhem skapas i Stockholm. Vidare föreslås förbättringar av stödet till elever som bor inackorderade eller som har långa resor till utbildningen.

Förslagen innebär kostnadsökningar på en rad punkter. Resurserna för yrkesdansarutbildningen behålls i huvudsak oförändrade trots minskningen med 24 utbildningsplatser, vilket bör skapa utrymme för ytterligare individualisering av utbildningen. Medel beräknas bl.a. för ökad användning av kort- och visstidsanställda lärare, ökad arbetsplatsförläggning av utbildningen, möjlighet till specialisering mot klassisk dans på högstadiet och köp av rättigheter till moderna koreografier. Ett elevhem medför betydande kostnader. Medel har också beräknats för ett mindre kansli för Dansarskolan. Förslagen innebär sammantaget förstärkningar på ca 19 miljoner kronor men också besparingar på ca 13 miljoner kronor som en följd av volymminskningar. Totalt beräknas den nya verksamheten kosta 86,4 miljoner kronor. Reformen föreslås bli finansierad genom en minskning av statsbidraget till kommunerna med 56 miljoner kronor, medel motsvarande det nuvarande statsbidraget (19,2 miljoner kronor) samt 10,8 miljoner kronor som omfördelas inom statsbudgeten.

